Lietas Nr. C31307814
Lietas arhīva Nr. C-1302-15/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2015.gada 29.septembrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Grāvīte
ar sekretāri A.Skruli,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA „/Nosaukums A/" prasībā pret /pers. B/ un /pers. C/ par parāda piedziņu.

ā š o t s k a r p A a ļ a d

2014.gada 27.janvārī SIA "/Nosaukums A/" (turpmāk – prasītāja) cēlusi Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. B/ un /pers. C/ par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka starp prasītāju un /pers. B/ (turpmāk – Līzinga ņēmēja) 2012.gada 27.aprīlī tika noslēgts Atgriezeniskais finanšu līzinga līgums Nr.20120427-321 (turpmāk - Līzinga līgums).

Pamatojoties uz Līzinga līgumu prasītāja iegādājās savā īpašumā un nodeva Līzinga ņēmējai turējumā transportlīdzekli BMW 530 (identifikācijas (šasijas) numurs: /numurs/, valsts reģistrācijas numurs: /TL numurs/), turpmāk - Līzinga objekts, kā arī piešķīra Līzinga ņēmējai tiesības Līzinga objektu izpirkt, veicot Līzinga līgumā paredzētos maksājumus. Ar Līzinga līguma parakstīšanu Līzinga ņēmēja apņēmās samaksāt prasītājai Līguma maksājumus, maksāt procentus par prasītājas Līzinga objekta iegādei piešķirtā finansējuma lietošanu un citus Līzinga līgumā paredzētos maksājumus

Starp prasītāju un /pers. C/ (turpmāk – Galvinieks) 2012.gada 27.aprīlī tika noslēgts galvojuma līgums Nr.20120427-321G-1 (turpmāk - Galvojuma līgums), pēc kura noteikumiem Galvinieks uzņēmās atbildēt prasītājai par Līzinga ņēmējas saistībām, kas izriet no Līzinga līguma.

Līzinga līguma 10.3.1. apakšpunktā ir noteikts, ka prasītājai ir tiesības vienpusēji atkāpties no Līzinga līguma, ja „Līzinga ņēmējs vairāk par 30 (trīsdesmit) dienām kavē jebkura Līgumā vai Maksājumu grafikā paredzētā maksājuma izpildi."

A r 2012.gada 13.novembra paziņojumu prasītāja paziņoja Līzinga ņēmējai un Galviniekam, ka ir konstatējusi Līzinga līguma 10.3.1. apakšpunktā noteikto apstākļu iestāšanos un saskaņā ar Līzinga līguma p.10.4. noteikumiem paziņoja par to, ka vienpusēji lauž līgumu pirms termiņa. Atbilstoši Līzinga līguma 10.5.punkta un 12.1.punkta noteikumiem, Līzinga līguma darbība tika izbeigta 8.dienā pēc minētā paziņojuma nosūtīšanas. Minētajā paziņojumā tika aprēķināts Līzinga ņēmējas parāds uz paziņojuma sagatavošanas brīdi un tika pieprasīts samaksāt to. Vienlaicīgi Līzinga ņēmēja tika informēta par nepieciešamību atgriezt Līzinga objektu prasītājai.

Ar 2012.gada 14.novembra LR IeM Nodrošinājuma valsts aģentūras (turpmāk - Aģentūras) paziņojuma Nr.17- 14/7326 saņemšanu prasītāja uzzināja par to, ka atbilstoši Valsts policijas 2012.gada 4.novembra lēmumam administratīvā pārkāpuma lietā Nr.EZ264142, pieņēma glabāšanā Līzinga objektu bez valsts reģistrācijas numura. Paziņojumā tika noteikts, ka 2012.gada 07. novembrī Aģentūrā saņemts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja priekšnieka 2012.gada 6.novembra lēmums lietā Nr.EZ2641429 (PD773759), ar kuru tika nolemts atzīt /pers. B/ par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $149.^{16}$ panta piektajā daļā, $149.^{4}$ panta četrpadsmitajā daļā un $149.^{24}$ panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpuma izdarīšanā.

Prasītāja, pieaicinot SIA „/Nosaukums D/" tehniskā ekspertu biroja speciālistu, 2012.gada 14.novembrī ir apmeklējusi Līzinga objekta glabāšanas vietu un SIA „/Nosaukums D/" tehniskā ekspertu biroja speciālists veica Līzinga objekta novērtēšanu.

Prasītāja 2013.gada 18.martā sagatavoja un 20.martā nosūtīja Līzinga ņēmējai un Galviniekam pretenziju - pirmstiesas brīdinājumu Nr. 18032013/346 ar kuru paziņoja pārrēķinātā parāda summu un pieprasīja samaksāt to līdz 2013.gada 5.aprīlim, paziņoja par nepieciešamību atgriezt Līzinga objektu saskaņā ar Līzinga līguma noteikumiem, kā arī paziņoja par savu nodomu iesniegt prasības pieteikumu tiesā.

Atbildot uz minēto pretenziju - pirmstiesas brīdinājumu Nr. 18032013/346, Līzinga ņēmēja 2013.gada 2.aprīlī iesniedza prasītajai iesniegumu, kurā paziņoja, ka piekrīt kopējai parāda summai Ls 2706,55 (pēc Latvijas Bankas noteiktā oficiāla eiro kursa - EUR 3851,07) un paziņoja, ka atmaksās parādu pēc jaunā maksājumu grafika. Nākot pretim Līzinga ņēmējai, jaunais maksājumu grafiks tika sagatavots un pusēm parakstīts 2013.gada 5.aprīlī. Pēc minētā maksājumu grafika no Līzinga ņēmējas tika saņemts tikai viens maksājums - Ls 44,98 (2013.gada 26.aprīlī).

Neskatoties uz vairākiem paziņojumiem, Līzinga ņēmēja Līzinga objektu prasītajai nav atgriezusi, bet atstājusi Aģentūras glabāšanā. Līdz ar to nebija iespējas Līzinga objektu realizēt un no realizācijas iegūtos līdzekļus novirzīt parāda pat daļējai dzēšanai.

Prasītāja 2013.gada 25.novembrī ir iesniegusi tiesā pieteikumu pret Līzinga ņēmēju par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, bet Līzinga ņēmēja neatzina galveno parādu. Ar 2014.gada 13.janvāra lēmumu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa izbeidza tiesvedību lietā Nr.3-12/8240. Sakarā ar minēto prasītajai ir radušies neatlīdzināmie papildus izdevumi - ar brīdinājumu izsniegšanu saistītie izdevumi Ls 5,25 vai pēc Latvijas Bankas noteiktā oficiāla EUR kursa - EUR 7,47.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1652., 1692., 1695., 1698., 1702., 1716., 1717., 1720., 1753., 1589., 1759., 1765., 1934., 1943., 1946.pantu prasītāja lūdz piedzīt solidāri no atbildētājām galveno parādu EUR 3787,07, likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2013.gada 25.aprīļa līdz 2013.gada 25.oktobrim EUR 9,18, kā arī izdevumus par brīdinājuma nosūtīšanu EUR 7,47, kopā piedzīt EUR 3803,73.

2014.gada 12.martā tiesā saņemti /pers. B/ paskaidrojumi, kuros norādīts, ka paskaidrojumus uz prasītājas prasību /pers. B/ jau sniegusi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, atbildot uz pieteikumu par saistības piespiedu izpildi brīdinājuma kārtībā, kā rezultātā tiesa lietu izbeigusi. Papildus paskaidrojumos norādīts, ka atbildētājai ir trūcīgās ģimenes statuss, atbildētāja nekur nestrādā un viņas apgādībā atrodas divi bērni.

Atbildētāja/pers. C/ paskaidrojumus uz celto prasību tiesai nav iesniegusi.

Lietas dalībnieki uz tiesas sēdi nav ieradušies. 2015.gada 7.septembrī tiesā saņemts prasītājas pārstāves lūgums izskatīt lietu bez prasītājas pārstāves klātbūtnes, norādot, ka prasība tiek uzturēta pilnā apmērā. Atbildētājas/pers. B/ un /pers. C/ uz tiesas sēdi nav ieradušās, par tiesas sēdes laiku un vietu viņām paziņots likumā noteiktā kārtībā, nosūtot tiesas pavēsti uz atbildētāju deklarētajām dzīvesvietas adresēm. Atbildētājas nav lūgušas lietas izstiesāšanu atlikt, sakarā ar ko tiesa nesaskata šķēršļus lietu iztiesāt uz iesniegto dokumentu pamata bez lietas dalībnieku klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Lietā nodibināts, ka starp prasītāju un /pers. B/ (turpmāk – Līzinga ņēmēja) 2012.gada 27.aprīlī noslēgts Atgriezeniskais finanšu līzinga līgums

Nr.20120427-321 (turpmāk - Līzinga līgums), saskaņā ar kuru prasītāja iegādājās savā īpašumā un nodeva Līzinga ņēmējai turējumā transportlīdzekli BMW 530 (identifikācijas (šasijas) numurs: /numurs/

, valsts reģistrācijas numurs: /TL numurs/), turpmāk - Līzinga objekts, kā arī piešķīra Līzinga ņēmējai tiesības Līzinga objektu izpirkt, veicot Līzinga līgumā paredzētos maksājumus.

Civillikuma 1587.panta nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

No prasības pieteikuma izriet, ka Līzinga ņēmēja nav pildījusi līguma saistības un nav veikusi noīgtos maksājumus, tāpēc 2013.gada 13.novembrī prasītāja paziņoja atbildētājiem par vienpusēju līguma laušanu pirms termiņa. Vienlaicīgi Līzinga ņēmēja tika informēta par nepieciešamību atgriezt Līzinga objektu prasītājai. Tiesības vienpusēji atkāpties no līzinga līguma ir pielīgtas 10.4. punktā, jo ir iestājies līzinga līguma 10.3.1.punktā noteiktais nokavējums. Saskaņā ar līzinga līguma 10.4. un 12.1.punkta noteikumiem līzinga līguma darbība tika izbeigta astotajā dienā pēc paziņojuma nosūtīšanas.

Lietā nodibināts, ka Līzinga objektu Līzinga ņēmēja prasītājai nav nodevusi. No lietas materiālos esošā 2012.gada 14.novembra LR IeM Nodrošinājuma valsts aģentūras (turpmāk - Aģentūras) paziņojuma Nr.17- 14/7326 izriet, ka Līzinga objekts atrodas Aģentūras glabāšanā sakarā ar Valsts policijas lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, kurā /pers. B/ atzīta par vainīgu administratīvo pārkāpumu izdarīšanā.

Prasītāja 2013.gada 18.martā sagatavoja un 20.martā nosūtīja atbildētājām pretenziju- pirmstiesas brīdinājumu Nr. 18032013/346 ar kuru paziņoja pārrēķinātā parāda summu un pieprasīja samaksāt to līdz 2013.gada 5.aprīlim, vienlaikus atkārtoti informējot par nepieciešamību atgriezt Līzinga objektu saskaņā ar Līzinga līguma noteikumiem, kā arī paziņoja par savu nodomu iesniegt prasības pieteikumu tiesā.

/pers. B/ Līzinga objektu prasītājai nav atgriezusi, Līzinga objektu atstājusi Aģentūras glabāšanā, sakarā ar ko prasītājai nebija iespēju Līzinga objektu realizēt un no realizācijas iegūtos līdzekļus novirzīt parāda daļējai dzēšanai.

No lietas materiāliem redzams, ka 2013.gada 5.aprīlī starp prasītāju un /pers. B/ ir parakstīts parāda atmaksas grafiks, saskaņā ar kuru /pers. B/ apņēmās samaksāt prasītājai Līzinga priekšmeta cenu EUR 3851,07, veicot ikmēneša maksājumus līdz 2013.gada 25.oktobrim (lietas 33.lapa). Prasītāja norāda, ka pēc minētā maksājumu grafika no Līzinga ņēmējas tika saņemts tikai viens maksājums - Ls 44,98 (2013.gada 26.aprīlī).

Civillikuma 1587.panta nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Atbildētāja/pers. B/ nav apstrīdējusi 2013.gada 5.aprīļa vienošanās nosacījumus, kā arī nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu savu saistību izpildi, kaut gan saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, ka samaksa veikta jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Ievērojot minētos apstākļus, tiesa atzīst par pamatotu un apmierināmu prasību par galvenā parāda piedziņu.

Atbilstoši Civillikuma 1756.pantam, pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu, procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā, bet ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Prasītāja lūdz piedzīt likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2013.gada 25.aprīļa līdz 2013.gada 25.oktobrim (parāda atmaksas termiņš saskaņā ar 05.04.2013. maksājumu grafiku) EUR 9,18 apmērā. Tiesa, pamatojoties uz Civillikuma 1756.pantu, arī šo prasījuma daļu atzīst par pamatotu un apmierināmu.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja 2013.gada 25.novembrī vērsusies tiesā ar pieteikumu pret Līzinga ņēmēju par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, bet /pers. B/ galveno parādu nav atzinusi, sakarā ar ko 2014.gada 13.janvārī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa izbeidza tiesvedību lietā Nr.3-12/8240. Sakarā ar minēto prasītajai ir radušies neatlīdzināmie papildus izdevumi - ar brīdinājumu izsniegšanu saistītie izdevumi Ls 5,25, kas pēc Latvijas Bankas noteiktā oficiāla EUR kursa sastāda EUR 7,47.

Civillikuma 1775. pantā noteikts, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Saskaņā ar Civillikuma 1779. pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Tā kā tiesa ar šo spriedumu ir atzinusi par pamatotu prasītājas prasījumu par galvenā parāda piedziņu, bet prasītājai ir radušies ar brīdinājumu izsniegšanu saistītie izdevumi EUR 7,47 apmērā, kurus Līzinga ņēmēja nav atlīdzinājusi, tiesa atzīst, ka prasība arī par šo izdevumu piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Prasītāja lūdz piedzīt solidāri no atbildētājiem kopējo parāda summu, taču tiesa šādu prasījumu atzīst par nepamatotu un noraidāmu.

Civillikuma 1702.pants noteic, kad pret galvinieku ceļ prasību, viņš var prasīt, lai kreditors griežas ar to papriekš pie galvenā parādnieka, ja piedziņa no tā izdarāma tikpat sekmīgi un viegli. Šī tiesība atkrīt, ja galvinieks noteikti no tās atteicies. Par tādu atteikšanos uzskatāms jau arī tas, ja galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks.

Civilprocesa likuma 5.panta sestā daļa uzliek tiesai pienākumu, piemērojot tiesību normas, ņemt vērā judikatūru.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 7.marta spriedumā lietā Nr.SKC-115/2012 ir nostiprināta tēze, ka galvojuma un solidārām saistībām ir procesuāla līdzība, t.i., prasījumu var vērst gan pret galvinieku, gan parādnieku, taču no materiālo tiesību viedokļa atšķirība ir būtiska: solidāri saistītie nes atbildību, ko vēlāk dala savā starpā, turpretim galvojumā galvinieks pilda akcesoru saistību, kas ļauj lietot regresa prasību pilnā apmērā. Saskaņā ar Civillikuma 1692.pantu galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda. Spriedumā secināts, ka panta normā sniegtā definīcija norāda, ka galvojums ir līgums starp galvinieku un kreditoru, no kā secināms, ka ar galvojuma līgumu tiek nodibināta atsevišķa saistība starp kreditoru un galvinieku. Solidāras saistības nodibināšanas definīcija ir sniegta Civillikuma 1670.pantā, kas noteic, ka par solidāru prasījums vai saistība atzīstama tad, kad no vairākiem kreditoriem katrs var prasīt visu priekšmetu, vai kad no vairākiem parādniekiem katram ir pienākums visu izpildīt. Savukārt Civillikuma 1673.panta noteic, ka līgums solidāru saistību nodibina tikai tad, kad līdzēji to tieši ir noteikuši. Galvotāju solidāra atbildība ir noteikta Civillikuma 1699.pantā, kas noteic, ka vairākas personas, kas galvojušas par vienu un to pašu parādnieku un vienu un to pašu parādu, atbild solidāri. Tādējādi galvojums ir akcesora saistība, kas kalpo par citas saistības nodrošinājumu. Galvojums pēc savas būtības ir saistību tiesību pastiprinājuma veids, jo ar galvojumu ir saprotamas līgumiskās saistības, ar kurām trešā persona – galvinieks, uzņemas atbildēt kreditoram par citas personas parāda saistībām, tomēr neatsvabinot parādnieku no viņa parāda. Galvojuma būtība ir jāņem vērā arī vērtējot, vai atbildību galvenajam parādniekam vai galviniekam varētu uzlikt solidāri. Civillikumā solidāras saistības būtība ir raksturota ar izpildījuma priekšmetu (darbības, bezdarbības, lietas) nedalāmību. Ja kāda naudas summa tiek aizdota nedalīti divām personām, tad nav loģiski vienu uzskatīt par parādnieku, bet otru – par galvinieku. Abiem jābūt solidāriem parādniekiem no paša sākuma. Solidārais parādnieks, pēc tam, kad apmierinājis kreditora prasījumu, var prasīt no pārējiem atbilstošu atlīdzību (Civillikuma 1686.pants). Divu solidāru parādnieku gadījumā tas nozīmē atlīdzināto var no galvenā parādnieka prasīt visu samaksāto, kas Civillikuma 1692.pantā izteikts ar vārdiem „Neatsvabinot tomēr pēdējo no parāda", proti, neatsvabinot parādnieku no viņa uzņemtās saistības. Ievērojot norādīto, galvojuma un solidārām saistībām kopēja ir tāda iezīme, ka prasījumu var vērst gan pret vienu, gan pret otru (pie tam galvojumā tas nav vispārējs noteikums), un to varētu saukt par procesuālu līdzību, taču ekonomiski, no materiālo tiesību viedokļa, atšķirība ir būtiska: solidāri saistītie nes atbildību, ko vēlāk sala savā starpā, turpretim galvinieks pilda akcesoru saistību, kas ļauj lietot regresa prasību pilnā apmērā (Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 7.marta spriedums lietā Nr.SKC- 115/2012).

Tādējādi, galvenā parādnieka /pers. B/ un galvinieka /pers. C/ saistības nevar tikt atzītas par solidārām, neskatoties uz to, ka galvojuma līgumā šāda norāde pastāv, jo kā jau tas ir norādīts minētajā spriedumā – galvinieks pilda akcesoru saistību, kas, savukārt, ļauj lietot regresa prasību pilnā apmērā. Līdz ar ko, secināms, ka galvojuma līgumā ietvertā norāde par galvinieka un galvenā parādnieka solidāru atbildību ir pretrunā Civillikuma normām.

Ievērojot minētos argumentus, prasībā daļā par piedziņas kārtību nosakāms, ka piedziņa veicama no galvenā parādnieka, bet gadījumā, ja piedziņa no galvenā parādnieka pilnībā vai daļēji nav iespējama, tad tā veicama no galvinieka.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.panta noteikumiem, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, norādāmas prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā (Civillikuma 1765.pants) no piespriestās pamatparāda summas.

Apmierinot prasību, atbilstoši Civilprocesa likuma 41.pantam no atbildētājas par labu prasītājai ir piedzenami tiesas izdevumi proporcionāli apmierinātai

prasījumu daļai. Līdz ar to par labu prasītājai no /pers. B/, bet piedziņas pilnīgas vai daļējas neiespējamības gadījumā no /pers. C/ piedzenama prasītājas samaksātā valsts nodeva EUR 386,89, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 7,83.

Ņemot vērā to apstākli, ka kopējā ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu par prasības pieteikuma noraksta nosūtīšanu atbildētājiem un tiesas paziņojuma nosūtīšanu pusēm sastāda EUR 14,22, tiesa atzīst, ka, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no /pers. B/, bet piedziņas pilnīgas vai daļējas neiespējamības gadījumā no /pers. C/ par labu valstij ir piedzenami tiesas izdevumi 6,39 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei. Minētais termiņš skaitāms no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

ā v ī t u l o z e R a ļ a d

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.pantu, 189.-195., 204.[1] pantu, tiesa

a d e i r p s o n

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas pilnīgas vai daļējas neiespējamības gadījumā no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „/Nosaukums A/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, pamatparādu EUR 3787,07, likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2013.gada 25.aprīļa līdz 2013.gada 25.oktobrim EUR 9,18, izdevumus par brīdinājuma izsniegšanu EUR 7,47, kā arī tiesas izdevumus EUR 394,72, bet pavisam kopā EUR 4198,44 (četri tūkstoši viens simts deviņdesmit astoņi eiro, 44 centi).

Atzīt SIA „/Nosaukums A/" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas pilnīgas vai daļējas neiespējamības gadījumā no /pers. C/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas.

Prasību daļā par parāda solidāru piedziņu – noraidīt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas pilnīgas vai daļējas neiespējamības gadījumā no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,39 (sešus eiro, 39 centus), kas iemaksājami Tiesu administrācijas kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase, saņēmējs Tiesu administrācija, NMR 90001672316. Maksājumu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts sagatavots 2015.gada 13.oktobrī.

Tiesnese A. Grāvīte